

Sabah saatlerinde birden hava kararmaya başlamıştı. Rüzgâr da çıkmış, gökyüzü gri bulutlarla dolmuştu. Pıt, pıt. Birden yağmur damlacıkları damlamaya başladı. Yağmur damlaları, tıpkı uçaktan paraşütle atlayan insanlara benziyorlardı. Allah'ın izniyle, hiçbir yağmur damlası birbirine çarpmadan yeryüzüne iniyordu.

Yağmur damlaları:

– Hey! Ne güzel, hop, hop. Toprağa yumuşak yumuşak düşüyoruz, diyorlardı.
Gün içerisinde yağmur damlaları, bazen hızlı yağıyor
bazen de yavaşlıyorlardı.

Ağaçların, çiçeklerin, denizlerin, hayvanların
ve insanların üzerine damlıyorlardı.

Yağmur damlalarının, hepsi de çok mutlu görünüyordu.
Çünkü yağdıklarında denizlerdeki sular artıyor, ağaçlar
ve çiçekler beslenerek büyüyordu.

Ancak bir süre sonra yağmur bulutları
yavaş yavaş azalmaya başlamıştı.
Son yağmur damlasının da kuru bir yere yağması gerekiyordu.
Çünkü Allah, ona bu görevi vermişti.
Gökyüzündeki bulutlar da merakla onu izliyolarda.
Acaba yağmur damlası nereye düşecekti?

Birden etrafta bir ağılama sesi duyuldu:

– Çok susuz kaldım! Yine damlalar bana ulaşmadı!

Ağlayan, beyaz bir papatyaydı.

Yağmur damlası, bu sesi duyunca:

– İşte, aradığımı buldum! Hemen beyaz papatyanın üzerine
damlayayım, dedi.

Sonra da hızla gökyüzünden aşağıya doğru indi. Ağaçların arasından sıyrılarak beyaz papatyanın üzerine düştü.

Beyaz papatya, çok şaşırmaş ve heyecanlanmıştı:
– Aaa... Ne güzel! Artık kendimi çok güçlü hissediyorum.
Yapraklarım da pırıl pırıl parladı.
– Yaşasın, yaşasın! Çok çabuk büyüyeceğim, dedi.

Gün boyunca yağmur damlaları her yeri ıslatmıştı.
Allah'ın izniyle, herkes büyümek ve yaşayabilmek için yağmur
suyuyla ihtiyaçlarını karşılamışlardı.
Caddeler, sokaklar yıkanmış, tertemiz olmuştu.
Bazı çocuklar, su birikintilerinin üstünde zıplayıp oyun oynuyorlardı.

Bütün canlılar, "Allah'ım, yağdırdığın yağmur damlaları için
Sana şükürler olsun." diyorlardı.
Çiçekler, ağaçlar, kuşlar, kediler ve bütün hayvanlar
çok mutlu olmuştu.

Yağmuru çok seven, çocuklar da şöyle dua ediyorlardı:

– Allah'ım, ne güzel şu yağmur damlaları!

Pıt pıt yağar, doldurur denizleri.

Tertemiz yapar, her yeri. Sevindirir, bitkileri.

İnşallah, sık sık yağar bereketlendirir bizi.

